

BELLPUIIG

ARTA

NOVIEMBRE

1980

nº 5

IV EPOCA

EL NOMBRAMENT DE

JOSEP MELIÀ

En el Consell de Ministres del dia 17 d'octubre, fou designat com a Governador General a Catalunya, En Josep Melià.

En Melià deixa la Secretaria D'Estat per l'Informació i passa a representar al Govern de l'Estat Espanyol dins la Comunitat Autònoma de Catalunya.

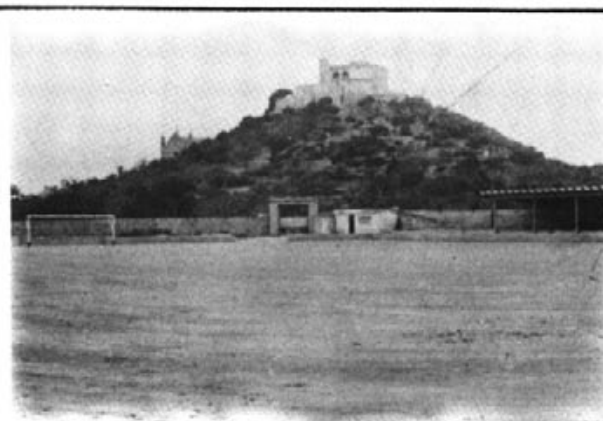
No és molt difícil imaginar la gran importància i la responsabilitat que comporta el càrrec, així com les dificultats que, fora dupte sortiran dia a dia, ja que, al cap i a la fi, representa, en certa manera, el poder central front al Govern Autonòmic Català.

Així i tot no duptam de què el treball, la capacitat i la lluita d'En Melià seran profitoses i en bé precisament, d'aquest país al que nosaltres, els mallorquins i com molt bé sap ell, n'estèim lligats per tants de llaços que ens agermanen.

Molta sort, Josep.

SUMARI

- ... Colaboraciones (Sarasate, Què voléu?., Cartas, etc.).
- ... Deportes (Fútbol, Billar, Colom-bófila, etc).
- ... Noticiario, Ecos,

FÚTBOL

En Artá, el fútbol es viva actualidad. el club titular de la villa que milita en la categoría Regional Preferente, ocupa destacado, el primer lugar de la clasificación general, después de llevarse disputados diez encuentros habiendo conservado la imbatibilidad hasta el pasado domingo, frente al Campos y en aquella población, donde, por cierto, ocurrieron una serie de lamentables incidentes tanto en el terreno de juego como entre los espectadores, que deslucieron la brillantez del mismo.

Aparte el indicado encuentro, que vale más olvidar, no por el resultado en sí, sino precisamente por estos hechos referidos que nuevamente enturbian el ya de por sí degradado mundo del fútbol, el CD Artá está llevando a cabo una temporada espléndida y no solamente por los resultados obtenidos, ya que viene desarrollando un juego rápido, incisivo y efectivo que hace las delicias de esta gran afición que acude en masa a los encuentros que disputa en "Ses Pesqueres" y acompaña al equipo en sus desplazamientos.

Y es que en Artá actualmente se vive el fútbol. Se vibra con la victoria y se sufre con la derrota, ahora, por suerte, se vibra más que se sufre, vislumbrándose ya la posibilidad del anhelado ascenso, (que se tuvo al alcance de la mano hace algunas temporadas y que por motivos que no vienen al caso se dejó escapar) que colmaría las aspiraciones del Club.

Mucho queda, desde luego, para lanzarse a optimismos exagerados, ahora bien, no cabe duda que el camino andado es ciertamente positivo y que este ascenso se puede conseguir.

SETMANA DE SETEMBRE-80(1)

El passat mes de setembre, l'Església Diocesana de Mallorca va celebrar la Setmana de Setembre-80. Durant dos caps de setmana, en el Seminari Nou, ens reunirem unes 700 persones: representants de molts diversos grups cristians, juntament amb capellans, religiosos i religioses.

L'objectiu d'aquestes jornades era el fer una reflexió damunt la nostra Església i al mateix temps intentar definir les línies pastorals a les quals havíem de dedicar els esforços els grups o comunitats cristianes de l'Església Mallorquina.

Aquests dies de reflexió s'articularen damunt aquests dos blocs de reflexió:

- Renovació de l'Església.
- Pastoral de Joventut.

El primer bloc pretenia el veure com l'Església ha de passar de ser Església de Cristiandat a ser Església Missionera.

Mentres que el segon volia descobrir com l'Església pot arribar als joves d'avui i fer-los prendre consciència de que també ells tenen un paper important a jugar dins l'Església Diocesana.

Tot aquest treball, presidit pel nostre Bisbe Teodor i per l'Esperit que Jesús dona a la seva Església,

es va dur a terme dins un clima de diàleg i de germanor.

I perquè tota la reflexió feta no quedàs amb paraules sense contingut real, després de les oportunes votacions, la SETMANA DE SETEMBRE-80 arribà a les següents conclusions:

0.- PREAMBUL:

La setmana de setembre-80 reprèn les conclusions de la Setmana de Setembre-79 i en proclama la vigència. Vol seguir fent un esforç per passar d'una pastoral de cristiandat a una pastoral evangelitzadora, a la llum de la ponència del Senyor Bisbe. Per això adopta les següents conclusions:

1.- CANVI I RECONCILIACIÓ:

a) La unitat i la caritat són una exigència primordial de la vida cristiana, que volem assumir amb nou coratge i renovada esperança a la nostra Església de Mallorca. Per aconseguir-ho ens comprometem a:

b) Reflexionar expressament en les nostres reunions, sobre les causes que provoquen tan diverses actituds en relació a la renovació de l'Església.

c) Acompanyar pacientment i confiadament el procés de creixement de les persones i les institucions, a fi d'ajuntar-les al canvi que exigeix la renovació evangèlica.

d) Fer un constant esforç d'acostament, comprensió, diàleg i reconciliació amb tots els germans, malgrat sostenguin criteris oposats als nostres, per tal d'anar construint la unitat en el llegítim pluralisme.

e) Fomentar i aprofundir la pregària personal i comunitària i la reflexió de la Paraula de Déu, com el millor camí per aconseguir una coherència entre fe i vida en la tasca de construir l'Església.

2.- OBERTURA AL MÓN:

Feel a la seva missió de fer present dins el món el missatge de salvació de Crist, la nostra Església:

a) Prestarà especial atenció als sectors on està ara menys present: obrers, intel·lectuals, joves, immigrants, marginats.

b) Denunciarà evangèlicament les injustícies i els atentats als drets de l'home.

c) Lluitarà per la defensa de l'identitat del poble mallorquí sense entrar en política de partits.

d) Davant la situació d'aquest any a Mallorca, de crisi sèria econòmica: tancaments de fàbriques de calçat, d'hotels, de grans magatzems d'atur cada vegada més nombrosos, (42.000 a 50.000 persones) sobre tot l'atur juvenil, que està arribant a proporcions desorbitades. Davant la nova "Ley Básica del empleo" que agreuja aquesta situació, l'Església de Mallorca ha de tenir una veu per denunciar aquests fets, donar als creients pautes d'austeritat i comunicació de béns, i impulsar una postura militant dels cristians per lluitar contra les causes d'aquests problemes.

e) Inclourà dins el seu pressupost una partida anual destinada als pobres i marginats i el Consell Diocesà de Pastoral urgirà a les parròquies, comunitats i als cristians en general a que destinin part dels seus béns a aquestes mateixes atencions.

f) Viurà i expressarà la solidaritat amb les Esglésies i amb els cristians perseguits per la seva fidelitat a l'Evangeli, com també amb les Esglésies i els pobles del Tercer Món.

(continuarà)

L'equip parroquial

BELLPUIG

REVISTA MENSUAL

Nº 5 IV EPOCA NOVIEMBRE

Director: Rafael Umbert Sureda

Consejo de redacción:

Miquel Morey, Antoni Gili,

Jaume Mayol, Climent Obrador,

Guillem artigues, Serafi Guiscafré

Bartomeu Jaume, Gabriel Palou,

Miquel Carrió, Rafel Ginard,

Guillem Bisquerra. (administrador)

REDACCION Y ADMINSTRACION

SANT SALVADOR 2, telf. 562020. Art. 6

IMPRESO EN OFFSET PROPIO

la mort del P. BERNAT MUT t.o.r.

Dia 30 d'octubre propassat, devers les 9 i mijta del matí, s'escampà per tot el poble la trista nova de la mort del P. Bernat Mut, religiós franciscà del Convent d'Artà. Una malaltia de poca durada l'havia duit a la mort, mentre era portat a la Ciutat per la seva cura.

El P. Bernat Mut i Jaume havia nascut a Lluçmajor, dia 8 d'abril de l'any 1935, tenia per tant 45 anys.

Rebé l'hàbit de franciscà a La Porciúncula, l'any 1951 i feu el noviciat a Artà, professant de vots simples, dia 14 de setembre de l'any 1952, al Convent d'Artà.

Ordenat sacerdot, a Ciutat, pel Bisbe Enciso, dia 19 de desembre de l'any 1959, residí a La Porciúncula, on es dedicà a l'ensenyament. Posteriorment fou destinat a Quintanar i per una curta temporada a Inca.

La residència al nostre poble s'estén des de l'any 1960, descomptant un any en què va anar a ajudar a Texas i al Perú. A Artà, semblantment, es dedicà a l'ensenyament i al culte.

La seva senzillesa, simpatia, la seva donació als altres es gonyaren els cors de les persones qui el conegueren.

Al cel sia.

A. Gili

CARTA A... antoni gili oliver

En silencio te marchaste a la eternidad. Ya reposas entre los tuyos. Ahora, cuando empiezan a marchitarse, sobre tu tumba, las flores que te rindieron en el último adiós, es cuando se nos agiganta el recuerdo impóluto de tu inmensa humanidad y de tu hombría de bien.

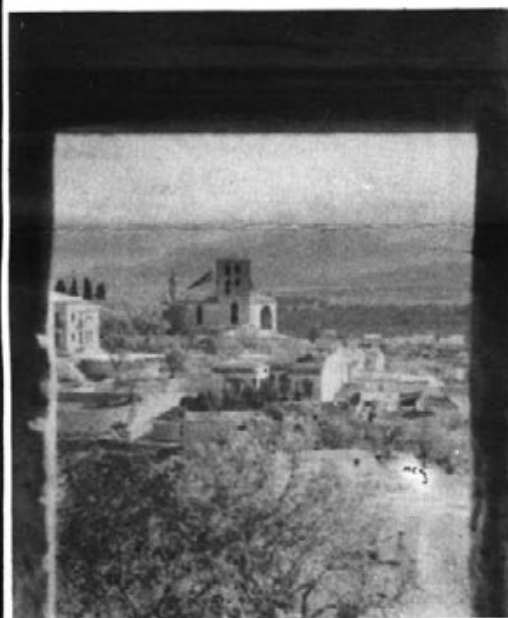
Entre tanto espíritu materialista y egoismo desenfrenado, tú representabas el sentido común, la humildad y el afán de servicio. Trabajador infatigable, entregado por completo a tu profesión, de la que habías hecho un verdadero sacerdocio, eras el hombre justo y ponderado de una desbordante bondad y sencillez que ofrecías en los más espontáneos rasgos de amistad y humana comprensión. Las gentes de "foravila" han perdido su valor. Su "misionero del campo" como le llamaba cariñosamente un íntimo amigo.

Hoy te lloramos todos, "ciudadans", "vilatans" y "pagesos". Sin distingos de clases. Todos estamos tristes porque, aunque sepamos que has encontrado la felicidad, perder a un amigo es un duro golpe del que nunca nos recuperaremos del todo.

Hasta siempre, Antonio, que, cuando los ojos se humedecen y en la garganta reseca se atragantan las palabras, sólo cabe musitar una plegaria por tu alma. Descansa en paz, amigo.

Jaime Casellas Flaquer

noticiari

- Después de una corta convalecencia, Pere Pujol, vuelve nuevamente a su estudio a continuar su quehacer en el mundo del Arte. Pere Pujol, una vez superada la grave dolencia que le mantuvo apartado temporalmente de la escultura, está muy animado y continua al pie del cañón.

- Después de 15 años entre nosotros el Dr. D. José Martínez Duarte se dispone a incorporarse al nuevo destino que se la ha concedido de médico titular en la localidad madrileña de Chinchón. Le deseamos mucha suerte.

- El próximo día 18 de diciembre y en el local que se indicará oportunamente, tendrá lugar la actuación del conjunto musical "Los Vail-

demos". Este acto, patrocinado por la Caja de Ahorros y Monte de Piedad de las Baleares, está encuadrado en la campaña emprendida por esta entidad para dar a conocer nuestra música popular a los escolares de la isla, a quienes irá dirigida la actuación.

- Se ha constituido una comisión gestora de padres de alumnos del Instituto de BUP, para proceder a la redacción de los estatutos de la Asociación de Padres del mismo, en formación.

En otro orden de cosas, está pendiente de aprobación por el claustro de profesores de dicho Centro, el nombre de "Llorenç Garcias" propuesto en su día por el Ayuntamiento como denominación oficial del Instituto.

NACIMIENTOS

Día 8 de octubre.- Neftalí Pascual Moreno, de Gerardo y Maria-Encarnación. C. de Santa Catalina, 21.

Día 10.- Maria-Francisca Nicolau Bonnín, de Bartolomé y María. C. de Sa Teulera, 17.

Día 12.- Juana-María Terrassa Ros-selló, de Rafael y Juana. C. de Son Ros, 7.

Día 13.- Antonio Jaume Alzina, de Miguel y Bárbara. C. de Son Servera, 22.

Día 15.- Xavier Conesa Muñoz, de Salvador y María del Carmen. C. de S'Alqueriot, 3.

Día 17.- Caterina Cladera Tous, de Luís y María-Antonia. C. del General Franco, 24-3-D.

Día 18.- Ana Francisca Vives Colom, de Jaime y Catalina. C. del Sol, 2.

Día 25.- Mireia Gili Lorenzo, de Miguel y María del Carmen. C. de S'Escalera, 1.

Día 26.- Carolina Corraliza Cano, de Miguel y Juliana. C. de N'Amadeo 5.

Día 26.- Francisco-José Martínez Esteva, de Francisco y María. C. de la Vinya, 5.

Día 1 de noviembre.- Pedro-Juan Bonnín Mayol, de Pedro y Margarita. C. d'Es Figueral, 25.

MATRIMONIOS

Día 11 de octubre.- Joaquín Almendros Almendros con Isabel-María Adrover Nicolau.

Día 19.- Gabriel Tous Oliver con Margarita Ginard Nadal.

DEFUNCIONES

Día 16 de octubre.- Miguel Lliteras Esteva, a) Puceta, viudo, de 80 años. C. A. Blanes, 5.

Día 19.- Juan Pascual Sabater, a) Patró, viudo, de 73 años. C. de S'Almudaina, 5.

Día 21.- Pedro Massanet Carrió, a) Cuní, viudo, de 95 años. C. de S'E-ra Veia, 9.

Día 22.- Antonia Llodrá Massot, a) Massota, viuda, de 82 años. C. de S. Francisco, 30.

Día 28.- Catalina Ginard Ferrer, a) Monera, viuda, de 81 años. C. dels Blanquers, 4.

Día 30.- Bernardo Hut Jaume, soltero, religioso franciscano, de 45 años. C. de Sant Antoni, 1.

Día 6 de noviembre.- Lorenzo Piris Servera, a) Pirris, viudo, de 84 años. C. de la Puresa, 38.

EN LA MORT D'EN TONI GILI

En Toni Gili s'ha mort:
era es manescal d'Artà.
Es doble l'enyorarà
i a mi me deixà un record...
Només me queda es conhort
de per ell poder pregar.

Són quaranta anys d'amistat,
sa història d'una vida:
m'haurà obert una ferida
que em faltarà voluntat
per a trobar tranquil·litat
a una ànima dolorida

Sa teva mort dolorida
pels qui te varen tractar,
a dins es poble d'Artà,
és estada molt sentida.

El qui te conegué en vida
no podrà sinó plorar.

Descansar en pau, no podrà
repar massa lo dolent;
a tu te tendré present
tot es temps que jo viuré,
perquè em feres molt de bé,
quan estava malament.

Que Déu te tengui a la glòria,
com t'ho havies merescut
i a mi me doni salut
per honrar ta memòria
i, quan s'escrigui sa història,
sia com tú has volgut.

Mateu Sanxo (23-10-80)

CASA BOTELLA
demostracion
video cassette 8 h.
alta fidelidad
grunding; TV color
olivetti MAQUINAS ESCRIBIR

C/ MAJOR 34 ARTA TEL= 562254

Cristalería Isleña

GRAL. GODED, 4
TELEFONO 55 06 33
MANACOR

ESPEJOS, VIDRIOS Y CRISTALES
ACRISTALAMIENTOS EN GENERAL.

Muebles BAUZÁ

DAMIAN BAUZA

Fábrica:
C/. Bajo Riera, 10 y 12
MANACOR (Mallorca)

Exposiciones:
C/. Gral. Franco, 26
Teléfono 55 03 50
C/. 18 de Julio, 13
Teléfono 55 05 23

REPAROS A UNA DEDIGATORIA

ALLA..... LLUR: A BUENAVENTURA DURRUTI Comandante en Jefe de las Fuerzas Anarcosindicalistas en el Frente de Aragón y asesinado en Madrid).

TONI, morir asesinado es: Cuando montan en un tren especial a un grupo de prostitutas y homosexuales, contagiados de enfermedades venéreas, y al llegar a determinado paraje, se detiene el tren y se ametralla a todos aquellos infelices, sin más justificación para ello que: "CON SUS ENFERMEDADES CAUSABAN MÁS BAJAS EN EL EJERCITO REPUBLICANO, QUE EL ENEMIGO EN LOS FRENTE DE COMBATE". Morir asesinado es: Maniatar al matrimonio "VIOLA" de Barcelona, colgándole del pecho una carga explosiva que los hace saltar por el aire a pedazos. Morir asesinado es: Cuando cuatro Guardias Civiles, vestidos de paisano, se hallan comiendo en un restaurante en el pueblo de Marquina (Vizcaya) y son cobardemente ametrallados por la espalda, sin darles tiempo a levantarse de la silla en que estaban sentados, y un largo etc,etc. Pero Toni, cuando se muere en el campo de batalla al frente del enemigo, esta muerte es, heroica, honrada, digna, gloriosa; pertenezca el CAIDO a cual quiera de los dos bandos enfrentados, merece a mi modo de ver, todos los respetos humanos, ya que ha muerto en noble lucha disputando una victoria; por consiguiente vamos a dar a conocer las circunstancias concurridas en la muerte de Buenaventura Durruti en el Frente de Madrid. (Datos tomados de NUEVA HISTORIA. AÑO I. TOMO Nº 2 de MARZO de 1.977, por RICARDO DE LA CIERVA, Páginas 59-60)... "DURRUTI EN MADRID.- La llegada de Durruti en los días más aciagos y peligrosos de la defensa de Madrid, le crea a CIPRIANO MERA nuevas responsabilidades.- Durruti es amigo y compañero.- Mera le admira.- Pero lo considera demasiado ingenuo y confiado.- Madrid no es Aragón.- "metete bien en la cabeza Buenaventura, (le advierte), que no sólo tenemos enemigos en el otro lado.- El General Miaja parece querer ser correcto con nosotros, pero le tienen cercado los comunistas y éstos no desean que Durruti, el guerrillero anarquista más destacado, se apunte el triunfo de la defensa de Madrid; en la que ellos con cartelones y murgas, tratan de aparecer como los únicos actores..." Mera, conocedor de las intrigas que se desarrollan en el Cuartel General de Miaja, le ofrece a Durruti unifi-

car todas las fuerzas confederadas bajo su mando, cosa que no va a ser posible.- en vista de ello pone a su disposición una centuria de expertos conocedores del terreno al mando de Villanueva.- En los cinco días madrileños de Durruti, pues esto bastó para que Madrid se lo tragara, como dice el poeta Antonio Agraz, no le perdí vista, orientándole y ayudándole a salir de los atascos.- Incluso discute con él, pues Durruti todavía no ha superado la fase espontaneista de los primeros días "Yo he sostenido como tú la autodisciplina (le dice), pero me he ido dando cuenta, con la prolongación y el endurecimiento de la lucha, que sus resultados no pueden ser los que esperábamos, pues en los hombres el instinto de conservación se sobrepone frecuentemente al cumplimiento del deber.- Ante el ruido del cañón, el tableteo de la ametralladora o los silbidos de las bombas de aviación, la inclinación a salvar la vida es superior a la voluntad del individuo.- Para que la gente cumpla con la misión que se le encomienda y no se mueva del lugar que se le indica, en una palabra, para que obedezca, no hay más remedio que emplear eso que tanto miedo nos da pronunciar: LA DISCIPLINA.-

Tenemos enfrente un ejército organizado y disciplinado, con mandos que saben cumplir órdenes y soldados que las obedecen, si queremos vencerles, no habrá, amigo Durruti, más solución que la que propiciaba mi amigo Mera, o sea, crear otro ejército de las mismas condiciones, y si es posible, mejores.- "Quizá Durruti hubiera llegado a las mismas conclusiones, pero no le dieron tiempo.- Horas después de la conversación sostenida con Mera en la torreta del cuartel de la Guardia Civil de la calle Guzmán el Bueno, Durruti caía mortalmente herido.- Los restos de la Columna Durruti, menos de un millar de hombres, al mando de Ricardo Sanz, pasaban a integrarse en las Milicias Confederadas que mandaba Cipriano Mera y Palacios".

Como se puede apreciar por lo transcrito Durruti murió en el frente de Madrid, no encaja de ninguna manera el ASESINATO, a no ser que lo hiciera uno de los milicianos suyos por la espalda... ¿Nos lo puedes aclarar Toni?

Rosal de la Frontera (Huelva) a 25 de septiembre de 1980.

Jaime Gili.

QUÈ VOLÍEU..?

¿Hace tiempo que no se han comprado un par de zapatos?

Si es así, acudan a la Farmacia, puesto que si hoy no tienen su talla o su color preferido, seguro que mañana??... se habrán cansado de esperar y la moda les cambia la idea.

No voy a relatar lo que diariamente pasa en nuestras farmacias; ya que de todos es sabido, pero por lo que sea nos aguantamos y nos llamamos (dentro) puesto que en la calle, en el bar... en cualquier sitio, comentamos el hecho, y como este es tan popular casi lo tomamos a cachondeo.

Pero, ¿hemos pensado alguna vez lo catastrófico del asunto?

En Artá, alguna de las zapaterías tienen abierto cuando quieren, pero siempre en cualquiera de las restantes se puede encontrar el color, la talla, y hasta el precio que uno quiere pagar por este par.

Por el contrario, cuando uno acude normalmente a la farmacia es por pura necesidad; ya que no es para escoger ni color, ni talla, ni precio, ni tan siquiera calidad;

puesto que, por regla general, no la conocemos, y la mayoría de veces sólo decimos: mira: sólo 8 pastillas y valen...x...ptas.

Lo curioso del caso es que se dice que en la villa hay dos farmacias, que cuando no se encuentra un medicamento en una, la dependiente (que poco tiene de farmacéutica) le dice: vaya a la otra (que es la misma) seguro que allí tendrán. Si uno tiene suerte encuentra abierto, si aún lleva más, puede tener el medicamento, o por lo menos, algo parecido... "No le calmará el dolor tan rápidamente, pero es muy bueno" Es decir, solo le dolerá el primer día, luego se acostumbrará.

Cuando tengan que hacerle un "preparado" acudan a la hora que esté el farmacéutico, en caso contrario si disponen de coche o algo parecido, vayan a uno de nuestros pueblos vecinos. Ganarán tiempo y calidad.... Y posiblemente no tendrán que llevarse consigo el casco de cualquier botella, aunque sólo sea para comprar medio litro de alcohol.

Respuestas muy típicas en "nuestras farmacias":

- "Esto no lo conocemos".

- "Si tuviésemos que tener todo lo

que apetece a todo médico, tendríamos un mercado".

- "Lo vamos a apuntar".

- "Vuelvan mañana por la tarde".

- "Si no trae el casco, ¿dónde se lo llevará?"

- "Cada día hacen cosas nuevas. Lo pediremos".

- "La agencia aún no ha llegado".

Etc. etc. etc.....

No es que cada día salgan cosas nuevas, lo que pasa es ya muy viejo, demasiado viejo, tanto en un sentido como en otro.

¿Han pensado alguna vez la cantidad de medicamento que se debe devolver por no estar en condiciones?

¿Seguro que los edificios reúnen los requisitos indispensables?

¿No se ve mucha humedad por estas casas?

Sabemos que más de una persona fracasó en su intento de arreglar este asunto, pero pensamos que es un problema de todo el pueblo; y por ello, pedimos a nuestro Ayuntamiento, en representación del pueblo, haga todo lo posible a su alcance para, de una vez por todas, arreglar lo que hace tanto tiempo está deshecho.

G F M

LE RECOMENDAMOS ATENCION al presente comunicado:

1 Semana en MADRID desde 4.000 Ptas.

1 Día en GALICIA desde 4.800 Ptas.
(Inclusive Rías Bajas y La Toja)

1 Semana en GALICIA desde 11.685 Ptas.

1 Semana en LONDRES desde 9.200 Ptas.

1 Semana en CANARIAS desde 14.900 Ptas.

Viajes de Novios, Individuales y colectivos. Estados Unidos, Cuba, México, y cualquier parte del Mundo. Billetes Marítimos, Aéreos, Ferrocarril y Autocar a cualquier destino.

Desde su casa a la nuestra (que es también la suya) hay escasos segundos, utilizando el teléfono. Llame, por favor, a los números: 56 34 02 - 56 35 97, donde gustosamente le atenderemos

VIAJES CARDOSA, S. A.
Leonor Servera, 35. CALA RATJADA

HIDRORADIESTESIA

Estudios radiestésicos de aguas subterráneas garantizando el caudal.

Respeten las aguas subterráneas.

No las contamine, su salud depende del agua potable.

Estudios de localización de ondas y rayos nocivos.

Los rayos nocivos son destructores de la salud pública, defienda su organismo de las nefastas radiaciones nocivas. Los rayos nocivos afectan directamente al desarrollo de la vida vegetal y animal.

PARA MAS INFORMACION DIRIJANSE POR ESCRITO A (HIDRORADIESTESIA)

D. Miguel Morey Llitas. Calle Pontarró, 33. Tel. 26 21 17 - Artá (Mallorca)

MAESSU

PAPELERIA ESPECIALIZADA

Distribuidor de

Buffetti

MATERIAL RACIONAL DE OFICINA

Gómez Ulla, 25
Teléfono 56 23 53
ARTA

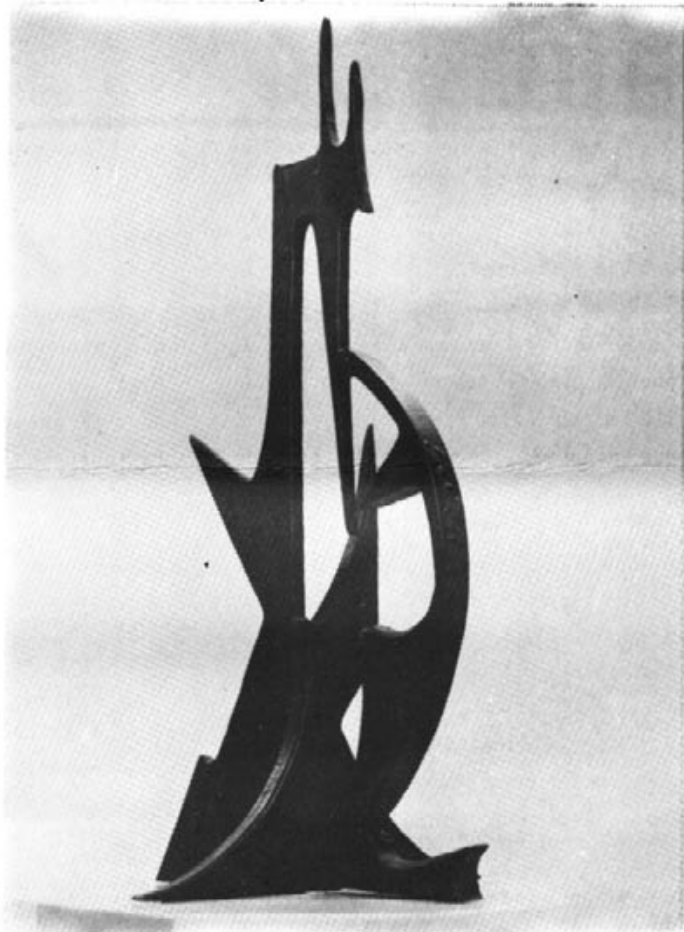
SARASATE

Nos llama Juan Sarasate. Tiene mucho interés en comunicaros una noticia que quiere demos a conocer a través de nuestras páginas. La noticia no es otra que está dispuesto a realizar una obra para su colocación en algún punto de nuestra villa. Ya tiene la maqueta y, en verdad, opinamos, se trata de una importantísima obra dentro de la preciosa producción de Sarasate.

El material a emplear es acero inoxidable, su altura sería de unos 3,30m.; máxima anchura: 1,60m e iría colocada sobre un pie de piedra maciza, de figura octogonal y de dos metros de altura.

Sarasate nos detalla y amplia su idea: "Se trata -nos dice- de llevar un proyecto nacido de D. Antoni "Regalat", que en paz descanse. Fue él quien me sugirió que debía realizar una obra para el pueblo. Y aquí está su resultado. He hablado ya con el Alcalde para informarle y solicitarle la ayuda que preciso. Se pagarán los costos (el material es muy caro). Si el Ayuntamiento no quiere hacerse cargo la voy a hacer mediante suscripción popular. No quiero que esta obra de una originalidad y fuerza expresiva única, salga de Artá".

Juan Sarasate, todos lo conocemos, está entusiasmado con el proyecto y cuando se propone una cosa lo consigue. Continúa el monólogo: "Ten en cuenta que va a ser algo único. Sólo se pueden encontrar obras de esta categoría, en acero inoxidable, en alguna ciudad del norte de Europa. Esta obra, ya tiene título: "Humilitat i Noblesa" porque pienso que es un fiel reflejo de nuestro pueblo: La humildad en saber reconocer nuestros defectos y la nobleza, una de las

mayores virtudes que tenemos los "artanencs" Desde que D. Toni me sugirió la idea, ya tengo pensado el sitio donde se colocará: En la zona verde existente frente al Bar Almudaina y frente al Cuartel de la Guardia Civil. Quiero que sea lo mejor que he hecho y que se quede perdurablemente"...

"En mi taller tengo todo el material necesario para esta obra y quiero empezar los trabajos enseguida. Quiero que esté terminado para la festividad de Sant Antoni. ¿No encuentras que sería una fecha muy adecuada para su inauguración?". Nosotros pensamos que sí.

Ahí va, pues, la noticia, porque ¿qué vamos a añadir nosotros a cuanto dice Joan Sarasate?.

SI VOLEM, P O D E M

El propassat dia 27 d'octubre es va celebrar a la Parròquia d'Artà una missa amb sufragi dels al.lots que desgraciadament moriren en accident dins l'escola d'Ortuella.

Va esser un acte molt digne i exemplar pel motiu que es va fer, i ademés l'Església se va omplir de gent de la qual, gran part fou gent menuda i jove.

Lo que no vaig comprendre massa, i es va fer l'endemà del dia de l'accident, va esser el dia lliure (de festa?) que tengueren els al-

lots de tota Espanya amb motiu d'aquest dol. Ja està bé de perdre escoles per molts de motius justificats (?) durant el curs, ara bé, lo més deplorable és que molts d'al.lots es rescaven la panxa i deien "que s'esbuqui de tant en tant qualque escola".

Tornat a l'acte que es va celebrar, supòs que aquesta gent jove acudí principalment empesa pels professors i dirigents de les distintes escoles del poble, gest molt d'agraïr si fou així.

Ara bé, davant aquest fet, em va venir a la memòria que quant jo era

al.lot, mos moviem fàcilment per moltes coses, amb més facilitat que ara, no només amb coses de l'Església si no també amb jocs, divertiments, reunions, etc...

Perquè ara no?. No serà que no se dóna sa empenta necessària a sa joventut? Qui té l'obligació moral de donar-la?. Els pares, els professors, els religiosos, l'Ajuntament?.

Crec que si tots els que tenen ascendent damunt la nostra joventut, posant-hi un poc del seu temps lliure, s'aixecaria bastant sa cultura dins el nostre poble.

gestió consistorial

L'EXPEDIENT D'HABILITACIÓ DEL SUPERÀVIT DE 1979 VA SER POSAT A DISCUSIÓ EN EL PLE EXTRAORDINARI DEL DIA 30 D'OCTUBRE.

Toni Llaneres a) Manyà com a portaveu del seu grup va insistir en que volia negociar amb els grups aquesta habilitació, ja que el G. UCD estava en contra de com s'havia repartit els doblers del superàvit.

Hi va haver una discussió entre aquest regidor i el Batle. Manyà troba que els gastos són desmesurats el Batle li replicà que tot havia estat aprovat en Ple. El tema quedà damunt la taula per un estudi més minucios.

Hi ha que fer notar que era urgent que s'aprovàs aquesta habilitació, donç l'Ajuntament no disposa de doblers per el seu funcionament si no recorreix al superàvit. Per això en el Ple Ordinari d'aquest mateix dia quedaren suspesos els punts on es preveien gastos.

El Pressupost de 1980 preveu uns augments de 16 milions de pessetes en gastos extraordinaris, per això se fa necessari recurrir al superàvit del 79. Aquests principalment es deuen a : Jornals del obrers i tècnics Seguretat Social, gastos oficina, festes, inversions vies públiques, aigua i llum, Projecte i obres de la Residència, transformador de Ses Pesqueres, ordenador i fotocopiadora.

El Ple extraordinari del 13 de

novembre va haver de suspindre degut a que no es posaren d'acord UCD i el G.Independent després d'una discussió en torn a la PLAÇA DE LA COLONIA.

A una reunió a porta tancada del equip consistorial que havien fet amb anterioritat a aquest Ple havia sortit la possibilitat d'adecentar la Plaça de la Colònia, això suposa una inversió de quasi dos milions de pessetes. Aquest era el punt on hi havia el desacord i que va ocasionar la suspensió del Ple. Per una part els Independents insistien en què ells acceptarien que els doblers anassin a la Colònia, però que no podia esser per afectes legals, per fer la Plaça, si no que se feren arribar a la Colònia els doblers amb altres conceptes. S'apuntà la possibilitat de construir un ambulatori.

A La Sala hi havia un grup de coloniers que demanaren al Batle que anàs a la Colònia a veure el que volien els coloniers; aquell va acceptar l'invitació i a la reunió del dissabte a la Colònia amb un gran grup de coloniers que demanaren la PLAZA al Batle, aquest els va donar la paraula de que el seu grup no s'oposaria a què la Plaça anàs envant.

EN EL PLE EXTRAORDINARI DEL DIA 17 DE NOVEMBRE NOVES I AFERRISSADES DISCUSIONS.

El Batle i Toni Manyà protagonitzaren els més durs enfrontaments que hi ha hagut a l'Ajuntament des de les eleccions.

nitzen els més durs enfrontaments que hi ha hagut a l'Ajuntament des de les eleccions.

Va obrir la Sessió el Batle dient que hi hi gent d'UCD que alardea de que nosaltres hem hagut de posar el genoll en terra a les exigències d'UCD. Nos mantenim sobre la Plaça de la Colònia, ara bé, ja que segons averiguacions no són necessaris els dos terços, votarem la nostra proposta; destinar els doblers en concepte d'obres a la Colònia. Desestimant així la proposta d'UCD; destinar els doblers directament a arreglar la Plaça.

Així aniran a la Colònia 1.786.084.

ACORDS DEL PLE EXTRAORDINARI DIA 17

1 S'aprovà l'habilitació de 16.203 600 pts del superàvit de 1979.

2 S'acordà modificar les ordenances i augmentar segons el nivell de vida.

3 S'aprovà començar a fer les gestions per a la construcció del transformador de Ses Pesqueres.

4 L'edició d'un nou Full Informatiu, en la Nostra Llengua i a les famílies castellano parlants un en castellà i un en mallorquí.

5 S'aprovà l'expedient de contribucions especials per a la pavimentació de la voravia de la Colònia.

ELS D'UCD VOTAREM L'ABSTENCIÓ:

Es sabut que cap regidor podrà abstenir-se de votar, segons la legislació vigent, però els d'UCD de Madrid inventaren el sistema de votar l'abstenció legalment.

En el punt on es discutia el contracte d'arrendament dels forns de Ramon a) Toro. informa tomeu

ENERGIA SOLAR CATEL

Projectes i instal·lacions

	Aigua Calenta	
CAPDEPERA	Calefacció	MANACOR
Coves S/N	Piscines	Dulzura, 1-1ª D
563835	Hivernadors	ELECTRICITAT SOLAR 550987

SERVICIO DE PSICODIAGNOSTICO Y ORIENTACION
GABRIEL GENOVART SERVERA
PSICOLOGO Y PEDAGOGO

- Diagnóstico y tratamiento de las dificultades de aprendizaje y retraso escolar.
- Problemas emocionales de la niñez y la adolescencia
- Exámenes psicotécnicos y orientación profesional para estudiantes de EGB, BUP, COU y F. Profesional.
- Servicio de información al estudiante:
C/. SANTO CRISTO, nº 10.- MANACOR.
Teléf.: 550788.

CATALINA TH. BONNIN
GRADUADO SOCIAL COLEGIADO

ASESORIA LABORAL
SEGURIDAD SOCIAL
SEGUROS EN GENERAL

C/. Quatre Cantons, 5 - Tel. 56 20 22
ART A (Balears)

Desde que me suscribí a "Bellpuig" -en octubre del año pasado- recibo cada mes con esta revista un eco lejano de la vida artanense, vida social, política, deportiva, etc. acontecimientos pequeños o mayores, tristes o felices.

Y no lo recibo en Provenza, donde vivo, como espectador indiferente, sino con cierta emoción debida sin duda al recuerdo de mi madre que nació en Artá. Se casó en Palma y pronto se fueron a vivir en Francia por "motivos económicos". Era en 1916. Aunque mis padres hablaban mallorquín yo les contestaba en francés. De castellano sólo oía el de las funciones de teatro organizadas por una asociación llamada "Unión de la colonia española". Había otra "el Centro catalá" pero, no sé por qué, mis padres eran socios de la primera.

Cada cinco o seis años yo iba a pasar las vacaciones en Palma con mis abuelos paternos: era para mí un baño dentro de la familia de la que me encontraba huérfano en Francia. Por eso, siempre he sentido un fuerte apego a Mallorca y a lo mallorquín y, pasando los años, ha crecido en mí el deseo de conocer mejor mis raíces. Y eso explica mi visita -demasiado rápida- a Artá, donde encontré en Mossén Antoni Gili el mejor de los guías, quien me abrió las riquezas del archivo parroquial llevándome de la mano al descubri-

miento de mis abuelos artanenses.

Y ahora, volviendo al principio, creo que se podrá entender el interés, digamos sentimental, que siento al recibir "BELLPUIG".

Me llama cada vez la atención la rúbrica del estado civil los "ecos" de nacimientos, matrimonios, defunciones, que resumen los momentos esenciales de la vida: una fecha, un nombre, dos apellidos y para los difuntos un apodo, un mal nom.

De la lectura atenta de esta rúbrica se pueden sacar interesantes datos. Y, primero, que los aires de Artá deben de ser saludables pues un cálculo rápido nos da un promedio de vida de 75 años para los hombres y 78 para las mujeres, superior de seis años al de los franceses: respectivamente 69 y 72.

Por otra parte podemos notar que los apellidos de los difuntos son en su gran mayoría apellidos puramente mallorquines, mientras que en la parte "matrimonios" tenemos muchos forasteros y aun extranjeros, lo que, naturalmente, recae en los "nacimientos".

Si examinamos el estado civil de 1979 vemos que en esas dos últimas partes hallamos 49 apellidos forasteros, sea paternos, sea maternos, y entre los "matrimonios", hay cuatro parejas cuya mujer lleva apellido extranjero. Lo que puede dar

a entender que las veraneantes sentirán cierto atractivo por el paisaje de Artá y su juventud varonil.

Si consideramos los nombres de pila vemos empezar el abandono paulatino de la antigua costumbre según la cual el primogénito lleva el nombre del abuelo paterno el segundo del abuelo materno, etc.... Ya vemos aparecer nombres extraños que tal vez serán los de los abuelos extranjeros pero que las más de las veces son nombres sacados de las novelas, el cine o la tele. También podemos notar que la custodia del recién nacido se confía a dos santos y no, como antes, a uno solo. En Francia son a menudo tres y a veces cuatro...

Otra cosa: leyendo los "Ecos" del estado civil se puede notar que el número de las defunciones supera el de los nacimientos, de modo que si no hubiera la aportación (revelada por los apellidos) de otros pueblos, otras comarcas u otros países, la población iría decayendo poco a poco. ¿O sólo será la vendimia del 79?

No quiero acabar sin subrayar el interés de revistas que como "BELLPUIG" están cerca de los habitantes de una villa y pueden -en un intercambio de noticias y de ideas- ser un espejo de su vida cuyos destellos pueden llegar más allá de lo que se puede imaginar...

Bartomeu Flexas Massanet

Instalaciones EléctricasInstalaciones Sanitarias

Eléctrica ARTA - LUX
Venta de Electrodomésticos en general

Avenida Costa y Liebera, 34
Teléfono 962306

ARTA (Mallorca)

MUEBLES DE COCINA

MARCOS Y PUERTAS

Francisco Nicolau Cabrer

Calle Gómez Ulla, 38 - Teléfono 66 20 51 - ARTA

Les raons d'una participació

El Grup Independent va protagonitzar, a principis de l'actual curs, la iniciativa d'elevat al Ple la proposta de la creació a Artà d'un Servei d'Orientació Educativa, el qual, regentat per un especialista que tengués el títol de psicòleg o de pedagog i assessorat per tot un conjunt d'organismes i institucions (1), havia de realitzar una assistència psicopedagògica als escolars artanencs.

El Conceller de Cultura, abans de que el projecte arribàs al Ple, va anunciar els propòsits de l'Ajuntament als presidents de les Associacions de Pares, fent-los a saber i entenedes que ja s'havia pensat en la contractació d'una determinada pedagoga per a que es fes càrrec d'aquest servei.

Els conceillers de l'oposició (Unió de Centre Democràtic), secundats en aquesta ocasió pel Conceller del PSOE José Mislata, varen acceptar en el Ple del dia 25 de setembre la creació de l'esmentat Servei, però es negaren en rodó a que la plaça que es creava recaigués en una persona anomenada "a dit", segons ja era públic i notori eren les intencions del grup dels Independents.

No tenc, naturalment, cap inconvenient ni un en confessar que, assebitat del que es duia entre mans el grup que governa el nostre poble vaig recórrer als portaveus dels altres dos partits (UCD i PSOE) per demanar-los seriosament i restrictivament la provisió de la plaça que es creava i per sol·licitar d'ells que exigissin un concurs obert de mèrits en el qual hi poguessin participar tots els professionals interessats, entre els quals em contava a mi. Vaig afegir que volia que quedàs ben clar que no anava a demanar la plaça per jo, sinó que simplement reclamava el dret a participar i transparència i joc net dels poders públics; transparència i joc net que no esperava ni esperar en absolut de la "gent honesta" del Grup Independent.

La "gent honesta" del Grup Independent, la gent de les "idees clares" i de les "idees noves" vull que sàpiga que la meua participació en el concurs anunciat el dia 8 en el Diari de Mallorca, no ha estat motivada per ocupar una plaça creada per ells -per ells i per a ells- sinó que ho ha estat per la convicció profunda de què quan els poders públics -sia a l'escala que siacreen places retribuïdes amb els doblers de tots per donar-les, com en aquest cas, als seus amics i protegits ("nepotisme" es diu, poc més o manco, des de fa molt de temps aquesta figura), els membres de la comunitat que podem fer-ho tenim l'obligació moral de plantar cara, tenim el deure de movilitzar tots els medis i recursos lícits per tal d'oposar-mos-hi. Així que sàpiguen que la defensa, primer, del meu dret a participar i l'haver participat després en un concurs de mèrits que ja es sabia "trucat" i absolutament resolt "avant match", ha estat sobretot un acte cívic i una acció política; ha estat fonamentalment un acte testimonial.

Per altra part, deixant de banda totes les consideracions anteriors, si es crea una plaça per un psicòleg o un pedagog al meu poble, crec que en bona llei tenc tots els drets a aspirar-hi. Tots els drets i un grapat de mèrits.

Drets i mèrits que consisteixen, entre altres, en esser un artanenc que té el títol de psicòleg i el de pedagog, que ha estat professor estatal d'EGB i és actualment Professor Agregat de Filosofia a un Institut i que coneix, perquè ja fa bastants d'anys que conviu dins les aules amb els al·lots, la problemàtica d'aquests nivells educatius i dels alumnes que eis estan cursant.

Però, si ni ha qualque mèrit que em pot avalar davant els meus paisans artanencs com a "professional responsable", pens que aquest és el d'haver organitzat, pujat i dirigit amb la més absoluta precarie-

tat de medis el Col·legi Municipal de Batxiller fins a deixar-lo a la recta final de la seva conversió en Institut. I no pretenc, dient això, que tots els mèrits, ni molt menys, hagin estat meus; però sí també crec que puc afirmar -sense cap falsa modèstia, perquè me'n sent molt orgullós- que el meu treball personal i concret, la meua dedicació absoluta, la meua "professionalitat" i "responsabilitat" han hagut d'esser també decisius. D'altres n'hi ha (membres de la candidatura Independent, per més senyes) que, en qüestió de professionalitat responsable, no poden afirmar tant.

Tanmateix, emperò, jo sabia perfectament que, al cap i a la fi, ni els meus títols acadèmics ni la meua executòria de serveis al poble em servirien de res davant el grup Independent i els seus circumstancials acòlits del PSOE. No em servirien de res, tampoc, per moltes hores que prometés fer ni per molts de projectes "d'estructuració i funcionament" que em molestàs en elaborar.

Del Grup Independent cabia esperar qualsevol maniobra grollera per deixar-me despenjat a mi i als altres participants i sortir-ne amb la seva d'adjudicar la plaça a la candidata que, anau a saber per quines raons, des de fa molt de temps ja havien designat així, si no és que han creat la plaça excessivament per ella). Del grup polític que, per salvaguardar els interessos de determinats membres de la seva candidatura i persones acostades, va protagonitzar l'intent desesperat d'entorpir a darrera hora la conversió del Col·legi en Institut -en una de les poques ocasions en què el PCGE va tenir el gest digne de rompre els pactes votant en contra d'ells- en podia esperar qualsevol cosa.

Finalment, a l'hora de posar les cartes damunt la taula s'ha vist quina era la maniobra dels Independents: Davant el fet de què la seva

patrocinada, la pedagoga Francesca Salvà, no tenia mèrits prou suficients per desbancar els altres concursants, entre ells el que subscriu (i si diuen el contrari QUE HO DEMOSTRIN), se li han considerat "acumulats" els mèrits de tot un conjunt de persones que, en una instància col·lectiva, diuen que "li ajudaran".

Els subscriptors d'aquesta instància són els membres del docte Departament de Pedagogia de la nostra Universitat, al qual perteneix també -i aquí està la clau de la qüestió- el membre de la candidatura Independent local Jaume Sureda, inspirador, amb bona lògica, de la creació de la plaça i sol·licitant també de la mateixa a través de la instància col·lectiva que he esmentat. Es a dir, que els mateixos que creen les places són els que després les sol·liciten i, a continuació se les atorguen. O dit amb altres paraules: ells s'ho aguien i ells s'ho menjen. Així de clar. En tots els quaranta anys d'ajuntaments franquistes no és possible trobar cap assumpte tan indecent.

I ara que em permetin un parell de preguntes:

¿Còm és que si convoquen un concurs de mèrits per UN "tècnic responsable" s'accepten com a mèrits propis els mèrits que són aliens?

¿Còm és que si el projecte de creació del Servei d'Orientació Educativa explicitava que el "tècnic responsable" havia d'esser assistit entre altres digníssimes institucions i estaments, pel Departament de Pedagogia, aquest vessa tot el seu pes damunt una persona determinada?

O el projecte no era més que una gran comèdia o el que el va redactar tocava tenir ben aclarit que el Departament, per definició, havia d'assessorar al tècnic, fos aquest el que fos. Ah!, però aquesta vegada, contravenint qualsevol regla, el definit ha entrat en la definició, i una institució que en teoria havia d'esser assessora, per acabar de demostrar que tot no era

més que un gran compost, s'ha convertit en institució sol·licitant.

¿Quan s'ha vist mai, per altra banda, que tot un Departament Universitari concorri en bloc a disputar una plaça avalant a una determinada persona en contra de les demés? Aquesta manera de procedir d'un Departament -que hauria d'esser el de tots els pedagogs mallorquins- és un fet sense precedents que ofén la dignitat i l'honor de la mateixa Institució Universitària. Un Departament que actua d'aquesta manera no és un Departament, és un TRUST.

I així ha estat com la plaça, segons era de prevenir, ha estat adjudicada a la persona que ja es sabia disposta per ocupar-la. En primer lloc, s'ha anat ben alerta a què les Associacions de Pares, que també han de sostenir econòmicament aquest Servei, intervenguessin en l'elecció (no fos cosa que els espenyassin es joc); i en segon lloc, s'ha fet funcionar la majoria mecànica del pacte apriorístic entre els Independents i el PSOE, partit que, llastimosament, demostra una vegada més que a Artà, avui per avui, i salvant digníssimes excepcions, només serveix per el que

serveix: per esser l'escolà d'amén. Els dos representants de la UCD en el comitè elector, amb un gest que els dignifica, es negaren a emetre el vot i a participar en un joc que ells mateixos cal·licaren de "brut".

Vull acabar dient que si qualque vegada ha estat important per a mi participar i no guanyar ha estat aquesta. Perquè hi ha ocasions que val la pena participar i perdre per tal de forçar a que es posin en evidència els que són incapaços de governar un Ajuntament amb rectitut val la pena participar i perdre per aconseguir que mostrin el llautó tots els que no són capaços de regir institucions, ni tan sols formar part d'elles, més que amb mentalitat de secta, de clan i de trust.

G. Genovart

(1) Segons el projecte presentat al Ple, els òrgans assessors havien d'esser els següents: Associacions de Pares dels Col·legis locals, Inspecció Tècnica d'EGB, Institut de Ciències de l'Educació, DEPARTAMENT DE PEDAGOGIA DE LA UNIVERSITAT, Llicenciats i estudiants universitaris local i Professors d'EGB d'Artà.

VADE RETRO (II)

Companys i carrosses. Fills de madones!
Enemigs intolerables dins el cercle tancat,
ulls de vella, malgrat de tots els camins,
frases solemnes, estúpides, incoherents moments
i més moments i encara sols
la llum del ponent es fa duptosa,
I NO MES RES DERRERA EL NO HI HA RES
RES MES QUE MES
sensacions de vermells adormiscats amb negres,
negres com l'ànima de tot els somnis i DEUS
tan sols somnis, somnis d'esperança
crit i veig, crit i neis, crit i plor, crit
la mort tan lleugera a la mort
que per moments crec amb la SENYERA
de totes les esperances vives i mortes
i no crec i me resist i somni i mir i ric
de TOT
jo vist per MI, jutjat per MI.

TONI

COLOMBO-FILA

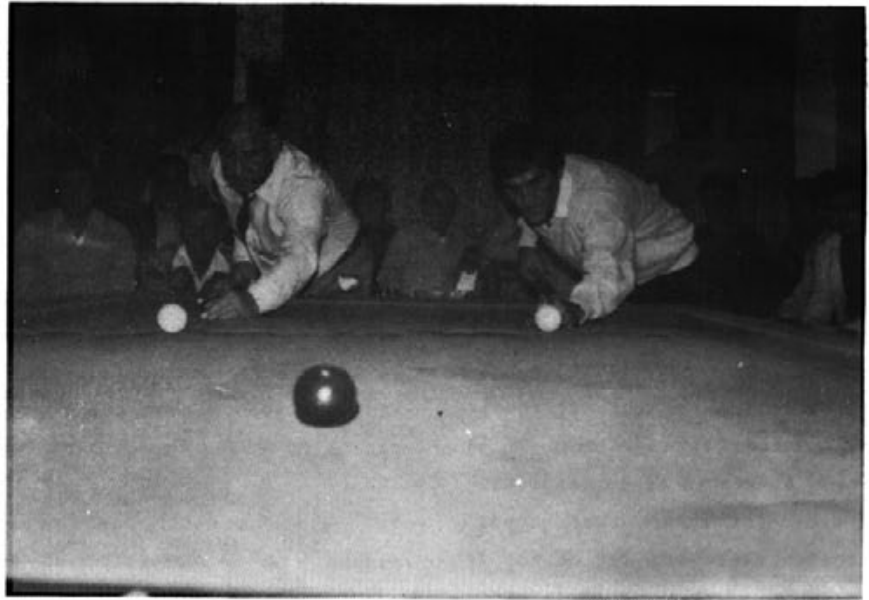
MIGUEL RIERA, CAMPEÓN NACIONAL DE VELOCIDAD 1980

Pues sí, señores, los rumores que en pasados números de esta revista veníamos anunciando, se han convertido en realidad, y ahora podemos anunciar a los cuatro vientos que los ONCE PRIMEROS PUESTOS de la lista oficial correspondiente al CONCURSO NACIONAL DE VELOCIDAD 1980 han sido copados por los colombófilos de la Sociedad Artá, convirtiéndose en CAMPEÓN y SUB-CAMPEÓN NACIONAL Miguel Riera Caldentey, quien además ha conseguido el PRIMER PREMIO A LA PALOMA DESIGNADA En la XVI Exposición Nacional de la Paloma Mensajera que se celebrará del 2 al 8 de Diciembre en Asturias, serán entregados los Premios Nacionales de este año, correspondiendo a Miguel Riera por su victoria en el Nacional de Velocidad la COPA DE LA MADRINA DE LA REAL FEDERACION, S.A.R. LA INFANTA Dª ELENA, 11.000 ptas. y DIPLOMA. Suponemos que el señor Riera hará todo lo posible por estar presente en Asturias para recibir tan importante galardón, que ha puesto al nombre de Artá en la máxima actualidad del momento deportivo nacional.

REPARTO DE PREMIOS

El pasado día 25 de Octubre y en un emotivo acto celebrado en los salones del Celler Ca'n Faro, fue realizado el reparto de premios y trofeos correspondientes a la pasada campaña deportiva. Presidieron los actos las primeras autoridades locales y el Presidente de la Federación Colombófila Mensajera Balear Sr. D. Sebastián Más Veny y señora, además de los presidentes de la casi totalidad de las Sociedades de la isla, así como gran cantidad de socios y aficionados en general, que, a pesar del mal estado de las comunicaciones, quisieron estar presentes en tan entrañable acto de camaradería colombófila. Después del reparto de los premios fue he-

BILLAR

El pasado 8 de Noviembre tuvo lugar el nacimiento de forma oficial del CLUB BILLAR ARTANENC con la esperada presencia de los mejores jugadores de la isla y campeones de España de Interclubs.

Una vez inaugurado por el Presidente D. Juan Picó, se pasó a una partida modalidad tres bandas, entre Juan Lliteras (local) y el campeón de España de 2ª categoría Martínez con el triunfo del primero. Seguidamente el numeroso público existente se pudo deleitar con la técnica y maestría de Juan Far y nuestro Presidente, siendo una de las mejores partidas que verá la mesa.

A continuación hubo una cena para todos los asistentes.

Desde estas líneas deseamos la continuidad al Club y animamos al billar y todos los deportes minoritarios, demasiados olvidados por el público.

cho un pequeño homenaje a la figura del socio Juan Juan Trobat, a quién por sus muchos desvelos en pro de nuestra Sociedad, le fue entregada una medalla de oro, costeadada por los socios, y que fue una verdadera sorpresa para el homenajeado, puesto que hasta el último momento no supo nada de nada. Al final de la suculenta cena fue realizada una amena subasta de pichones, que llevó a cabo el Sr. Riera; hubo pujas de hasta 7.000 ptas. lo que demuestra el gran aprecio con que cuentan

los palomares artanenses en la Colombófila actual.

CAMBIO DE LOCAL

Desde ahora, y esperamos que por mucho tiempo, el local de la Sociedad Colombófila Artá estará ubicado en el Bar TRIAL, donde ya ha sido colocada la pizarra y demás útiles de dicha organización deportiva, y donde confiamos dar un nuevo empuje y enfoque a nuestra Sociedad para el bien del deporte alado en general.

Tomeu Ginard

N'hi ha que ens han demanat si erem endevinadora.
 ¡No punyetes! Heu deien per allò de sa "pedagoga".
 Es que saps que són de molts els que jeuen a sa palla.
 Per sebre això no importa endevinar res. Basta
 observar, escoltar, sebre qui és cadascún....
 i treure'n les conseqüències. Res més fàcil.
 Ara que aquest concurs durà coa... ja heu veureu.
 I no ho deim perquè sia famella la que ocupa
 sa plaça, amb els mèrits de tot un equip.
 Ho deim per altres coses.....

Per què deu esser que han apareguts per ses botigues,
 uns barrals de llixivet fantasmals....
 Ho deim perquè no porten marca, ni adreça,
 ni telèfon. Són uns barralets de plàstic, humils,
 que contenen un líquid clar amb un olor de
 reminiscències clorals. ¡Què deu esser?
 És bo de contestar. Com que es va dir
 que no es fabricava llixivet, i sa marca "Conejo"
 no en vol servir a competidors, ha sortit
 aquest berrejat de per devers s'antiga pista.
 I parlant de tot... ¡Què tal deu anar s'expedient
 incoat aviat i depressa que vol autoritzar a fer
 llixivet per dins una zona rústica?

¡Tenim unes ganes de fer preguntes....! Però quasi
 no sé si serà millor afluxar-se'n. Sa darrera vegada
 que en férem mos posaren per carrer qui no passa.
 Mos digueren "divina" i "nostra llum primera"
 Ja heu veurem. Que mos diguin el que vulguin.
 Noltros demanarem.....

Quants de cans han agafat amb s'escopeta safariana
 que es va comprar a tal fi? Li treim es rendiment
 o sols fou per tirar doblers? ¡Pobres cans...!
 agafats; i es lladres a lloure.
 ¡Quants de dies cada més funciona s'emisora
 i el radiotelèfon que mos costà un ull de sa cara
 i que sols fa un saluet llunyà de tan en tant?
 Què hi fan aquells dos cans que se compraren,

per devers es cementeri? Què va costar sa compra
 i es manteniment? Per què les han fet servir?

Aquestes preguntes les pot contestar qui les sàpiga.
 Sa Comare està com a neurestènica per a sabreu.
 I seguim.... Per què se'n anà el Secretari Sr. Ordoño
 diguent que no volia assistir a s'enterrament
 d'un poble? Com és que s'en va anar, si Artà
 li agradava tant? Heu sap qualcú?

Què gasta mensualment de carburant el 092,
 o automòvil de la Policia Municipal?
 Quants d'auxiliars administratius estalviarà
 s'aparell ordenador electrònic que s'és comprat?
 Quant haurà de desembutxacar cada artanenc per a
 nivellar es pressupost d'enguany que ja s'atraca
 als quaranta milions? Quant li costarà a n'es poble
 el Servei municipalitzat de recollida del fems?

Per què ens feis un pla de la Residencia dels Velis
 si sabeu que no la podreu fer?

I per altra banda.....
 Què s'és estalviat al poble passant el Col·legi de BUP
 a Institut estatal? Per què el Grup pesemero
 dels independents no ho volia que hi passàs?
 Per què hi ha tant d'ordre en el nou Institut?
 I, finalment, per què els Bolletins informatius
 no han explicat res d'això? On és la claretat
 informativa?

I tantes.... tantes preguntes.....
 Ja sabem a què ens exposam. Una altra xabucada
 d'improperis i insults. ¡Però aguantarem!
 Mentre n'hi ha que dormen baix l'aixoplug
 noltros farem de parallamps. Per qualche cosa ha
 de servir sa "Divinidad".

Volem tenir un record p'En Toni Sua.
 Un homo bo allà on n'hi ha.
 Per ell no feien falta lleis
 ni propugnar els drets humans.
 De tant de tratar animals arribà
 a conèixer l'homo... I a pesar de tot
 l'estimava. Voldriem que el seu
 record impregnàs la contrada del seu poble.

Adéu. Fins els més que vé.
 Si som vius.

Sa Comare Beneta

ELECTRODOMESTICOS RADIO Y TELEVISION
 COMERCIAL

SANSALONI

Bicicletas · Velomotoros · Motos y Motores Riago
 Objeto regalo y Jugueteria

Calle Recta, 2 - Teléfono 56 22 93

ARTA (Mallorca)

ELECTRODOMESTICOS
 OBJETO REGALO

SANEAMIENTO
 CALEFACCION

COMERCIAL CANTÓ

EXPOSICION Y VENTA:
 Calle Méndez Núñez, 38
 (Plaza de los Pinos)
 Teléfono 56 32 38
 CALA RATJADA

ALMACEN Y TALLER:
 Calle Costa y Llobera, 25
 Teléfono 56 20 58
 ARTA

FUTBOL

marcador

ALEVINES

Avance 5 - Cardessar 1
 Barracar 1- Avance 2
 Avance 6- Porreras 2
 Santanyi 1- Avance 2
 Avance 4- B.LLevant 0

INFANTILES

Avance 0-Poblense 2
 Avance 3- S. Jaime 1
 Olympic 7- Avance 1
 Avance 5- Campos 0
 Soller 1- Avance 1

JUVENILES

Inquense 1- Artá 1 (Ferrer)
 Artá 6 - Sineu 0 (Massanet, Camara y Rosselló, 2 cada uno).
 Petra 3- Artá 2 (Massanet, Ferrer)
 Artá 2- Olympic B 2 (Flaquer, Massanet)
 S. Juan 1- Artá 3 (Ferrer 2, Massanet)

AFICIONADOS

Atco Campos 2 - Artá 2 (Esteva y Chiqui)
 Artá 5- arenal 2 (Artigues, Sanchó, Fuente, y 2 en p.p.)
 Can Tià Taleca 0-Artá 1 (Chiqui)
 Artá 5- Escolar 1 (Fuente 2, Maria Chiqui y Kiko).
 Mariense 2- Artá 1 (Garau).

PREFERENTE

Artá 3- Atco.Rafal 1 (Lobato, Juanjo y Mascaró).
 Serevrense 0-Artá 3 (Hernández 2 y Juanito).
 Artá 3- Alaró 1 (Lobato 2, Sanz)
 Campos 1- Artá 0
 Artá 2 - Arenal 0 (Durán, Ferrer).

TROFEO A LA CORRECCION

(MESON CANYAMEL)

- 15 puntos. Mascaró.
 - 5 puntos. Domenge, Martínez, Durán, Hernández, Lobato, Sanz.

LOBATO:

Máximo goleador

TROFEO A LA REGULARIDAD

(CASA BOTELLA), hasta el 9-11-80.

Lobato: 26 puntos.

Domenge, Durán, 24 puntos.

Amer 23 puntos.

Ferrer y Martínez: 22 pts.

Cabrer: 21 pts.

Acuñas: 20 pts.

Sanz: 18 pts.

Hernández y Mascaró 17 pts..

Riera, Genovard, Palou.....

TROFEO MAXIMO GOLEADOR PREFERENTE

(BAR CENTRO)

Lobato 7 goles

Riera 4 goles.

Hernández y Sanz 3 goles.

Mascaró, Juanito, Durán y Ferrer un gol.

DURAN:
 El ordenador.

COMENTARIO

Se perdió el primer partido; pero se sigue lider y a buen decir pensamos que el equipo local es de los que mejor juegan, o por lo menos lo intentan.

Se perdió precisamente en aquel encuentro en donde mayores ocasiones se tuvieron y en donde todo parecía feliz hasta el m.43 de la segunda parte. La verdad es que no se merecía perder.

El portero del Campos fue precisamente el mejor de cuantos estuvieron sobre el terreno de juego, no falta pues decir que el Artá atacó muchísimo; pero la suerte que en otros partidos estuvo de su parte (el del Porto-Cristo), en éste no nos acompañó.

No se puede culpar a nadie, ya que el Artá perdió con dignidad y dando la cara.

No pasó lo mismo entre los espectadores del Campos y del Artá, que mediada la segunda parte se ensarzaron en una fuerte disputa, con trompazos y muy malos modos. La fuerza de orden público, estaba allí presente como uno más de los muchos espectadores, tal vez sólo visionarios muy particulares de lo que estaba ocurriendo delante de sus narices, sin intervenir, esperando que se calentarán los respectivos seguidores de ambos equipos.

Siempre hemos dicho que los malos modos y un etc. ,que pasan por estos campos de Dios son sinceramente degradantes; pero si los encargados para velar por el orden, son simples espectadores, seguro que algún "lunes" se comentará lo sucedido, lo tristemente sucedido en algún campo como posiblemente el del CD Campos. ¿Qué pasará en Alcudia?.

Artigues

CASA NAVAL
 BAR-RESTAURANTE

URBANIZACION BETLEM
 COLONIA SAN PEDRO
 (Nueva dirección)

Abierto todo el año.
 Salón para banquetes y bodas.
 Sauna y piscina
 Pistas de tenis.

Saneamiento y Calefacción - Carpintería Metálica

Tel.: Taller 882086
 Particular 882890

SANIMETAL

EXPOSICIÓN
 Y
 VENTA

TALLER
 Y
 ALMACÉN

Costa y Llobera, s/n. ARTÁ (Mallorca) C/. Abrevadero, 7